

Charlesův rozkaz ke spuštění covidové operace. Pohřeb aristokrata Filipa: Zelený fanatismus pod maskou nekorektního džentlmena? Falešný mýtus o vtipném starci

- CZ24 News | 19. dubna 2021

VELKÁ BRITÁNIE: Branislav Michalka přináší jiný pohled na manžela britské královny, který má právě dnes pohřeb, v kontextu současných snah o orwellovskou světovládu

Smrt prince Filipa, manžela britské královny, poskytla bulváru i “seriózním” médiím další příležitost dát si pauzu od nikdy nekončícího seriálu o smrtonosném Covidu. Kupodivu se jinak politicky korektní a vši netolerance se štitící média předháněla ve vzpomínání na jeho bonmoty, které by dnes běžnému člověku v Anglii vynesly trestní stíhání a pravděpodobně i odsouzení.

Nicméně, jak říká zlidovělé latinské přísloví z klasické knihy Josepha von Eichendorffa *Život darmošlapův*: “*Quo licet Iovi, non licet bovi – Co je dovoleno Jupiterovi, není dovoleno volovi.*” Čili když řekne černošce, že nevypadá jako žena princ Filip, tak je to veselá netaktnost starého pána. Když to řekne anglický dělník, úředník nebo hospodyně v domácnosti, půjdou do basy.

Přeměna na virus

Navzdory této zjevné disproporci v rozdělování sankcí za ideozločiny v současné celosvětové orweliádě si mnozí zřejmě řekli, že pokud ne my, tak ať alespoň princ Filip. Přesně v duchu postoje sedláka z historky o uherském baronovi Eötvösovi de Vásárosnamény. Rolník navzdory příkazu rakouského úředníka vezl barona ve státě zabavené bryčce (což měl také zakázáno) s poznámkou: “*Jen pěkně sedte milostpane, vždyť pokud se toto odváží udělat vám, co by pak dělali s námi?*”

Úvaha to je jistě správná, pokud je "milostpán" v opozici k těm, kteří nám chtějí zavést do domovů světlo pokroku. Pokud existuje nahoře silný a mocný zastánce politické nekorektnosti, na kterého je možné se odvolat, tak běžný člověk rád přehlédne nějakou tu jeho osobní lapálii nebo arogantnost. Problém nastane, když se za maskou sarkastického džentlmena skrývá představitel právě toho systému a ideologie, která šlape běžnému člověku po krku. A to byl právě případ prince Filipa.

Jeho příslušnost k představitelům a ideologii současných globálních elit je pravděpodobně vysvětlením, proč se může jeho aristokratické hulvátství beztretně prezentovat a kolportovat do širokého okruhu médií. Princ Filip byl totiž, přesně v duchu staletého vývoje britské aristokracie, žijícím dokladem její přeměny na oligarchii. Pod fasádou džentlmena se nacházelo jádro neomalthusiánského sociálního inženýra a zeleného fanatika chránícího přírodu před člověkem. Nic nevystihuje jeho postoj k člověku – k vrcholu Božího tvorstva lépe – než jeho výrok, že by chtěl být po reinkarnaci smrtelným virem, který by "vyřešil problém přelidnění".

Z perspektivy tohoto princova protilidského sentimentu je záhadou, nad čím vlastně nyní truchlí zástupy Britů včetně princovy rodiny. Splnil se mu přece alespoň částečně jeho sen – zase je o jednoho ničitele přírody méně. Ještě komičtěji vyznělo oficiální oznámení paláce v březnu minulého roku, že 99letý princ Filip onemocněl Covidem. Očekával snad palác, že se budou poddaní Jeho Veličenstva modlit za to, aby jeden z virů, které měl princ tak rád, opustil právě jeho?

Charlesův impuls

Vášeň prince Filipa pro všechno, co souviselo s bojem proti údajnému přelidnění planety, byla známá celá desetiletí a spojovala ho s jinými prominentními oligarchy s podobnou orientací, včetně pánů Gatese, Rockefellera, nebo Filipova stejně ekologického syna prince Charlese.

Draplo ho to v 50. letech. Již v roce 1961 byl princ Filip spoluzakladatelem Světového fondu na ochranu divočiny (WWF, později přejmenovaného na Světový fond na ochranu přírody), jehož britským prezidentem byl v letech 1961 až 1982 a mezinárodním od roku 1981 do roku 1996. Je otázkou, zda si pod tou "divočinou" představoval takovou faunu a flóru, do které by ani on sám nechodil. Oficiálně deklarovaným cílem této společnosti je "snížení vlivu člověka na přírodu".

Spolu se zakladatelem Bilderbergu, nizozemským princem Bernardem, patřil k hlavním protektorům globálního ekologického hnutí. Společně založili v roce 1971 organizaci 1001 Nature Trusta společně dotovali masivními částkami globální vědu o klimatu. Z pedagogického soudku svého otce zjevně čerpal rozum i syn Charles, který v červenci 2019 vyřkl podnětné varování, že "světu zbývá už jen 18 měsíců na vyřešení globální klimatické krize." Právě do období těchto osmnácti měsíců spadá odstartování série lockdownů, pandemie a očekávání tzv. Velkého resetu.

Konec éry

Ale zpět k princovi Filipovi. Ten měl o potenciální potřebě Velkého resetu jasno už v 80. letech. V roce 1988 se nechal slyšet: *"Čím více je lidí, tím více zdrojů spotřebují, tím více znečištění přinesou, tím více budou spolu bojovat. Nemáme na výběr. Pokud se to nedostane pod dobrovolnou kontrolu (zřejmě myslel dobrovolnost oligarchů, pozn. aut.), přijde spontánní nárůst onemocnění, hladu a válek."*

Tato varování se dokonale shodují s obavami manželů Gatesových, Sorose, Rockefellera, různých ctitelů Matky Země, ekologických maniaků a v podstatě dnes už většiny světových politiků, kteří jsou připraveni vyhlásit stav klimatické nouze.

Tomuto klimatickému alarmismu odpovídá i jeho literární produkce zaměřená téměř výhradně na ekologický aktivismus: *Krise divoké přírody* (1970), *Revoluce životního prostředí* (1978), *Přežití nebo zánik: křesťanský postoj k životnímu prostředí* (1989) apod. Produkce nevybočující z rámce současného liberálního, velkoměstského ekointelektuála. Rozhodně nic, co bychom čekali od člověka s politicky nekorektními bonmoty.

Zarážející je však zejména kontrast snahy o záchranu každého opeřence a osrstěnce s nenávisným výrokem slibujícím vlastní návrat v podobě smrtícího viru. Jak to, že se dvounozí živí tvorové netěšili v jeho očích alespoň takové přízni jako zvířata? Uměl by si představit svůj návrat v novém životě jako virus, který zabíjí například velryby?

Mýtus o politicky nekorektním aristokratovi se rozplyne, jakmile si vyslechneme kondolence světových globalistů nejsilnějšího kalibru. Joe Biden ocenil, že princ Filip má za sebou "*desetiletí obětavých činů*", německý ministr zahraničí vyzdvihl Filipův "*dlouhý život ve službách Zemi*", Angela Merkelová zase "*smysl pro povinnost*". Zda by podobnými chvalozpěvy oslavili i nějakého radikálně konzervativního pravicového politika, i kdyby zasadil každý týden svého života sedm stromů, o tom můžeme s úspěchem pochybovat.

Realita je taková, že princ Filip byl členem oligarchistického klubu světových globalistů, který se od ostatních členů odlišoval jen tím, že svou stařeckou averzi a jedovatost vůči lidskému rodu nedokázal úspěšně maskovat za sladké sentimentální fráze. Proto byly jeho impertinencie světovou globalistickou elitou vnímány jako "roztomilé přešlapy".

Média tedy možná mají pravdu, že s jeho smrtí odchází jedna éra. Byla to éra, kdy ještě někteří pokrokoví oligarchové nedokázali skrývat své emoce za bariéru homogenní a neproniknutelné ideologie. V nové éře už zřejmě technika zajistí kontrolu bez zbytečných bonmotů.

Autor: Branislav Michalka

Zdroj: <https://www.protiproud.cz/>